

III.

B e t æ n k n i n g

over

den af Statsrevisionen til Rigsdagen afgivne Betænkning angaaende
Statsregnskabet for Finantsaaret 1871—72.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 24de Januar 1874.)

Udvalget har i Henhold til det Over, der var givet det, gjennemgaaet Statsrevisionens ovennævnte Betænkning; de Bemærkninger, som derved ere fremkaldte, skulle blive fremsatte nedenfor ved de Paragrafer af Statsregnskabet, hvortil de knytte sig. Forinden skal man dog tillade sig at henlede Opmærksomheden paa Regnskabets Pag. IV og V, der indeholder en Oversigt over de i Finantslovens Paragrafer bevilgede Summer, sammenholdte med de Beløb, der fremtræde i Regnskabet. Ligeledes henvises til Betænkningens Pag. 20 og 21, der indeholder en Oversigt over Forandringen af Statens Formuesforhold i 1871—72. Endelig er det en Tilfredsstillelse for Udvalget at udtale, at man ogsaa i Statsrevisionens nærværende Betænkning finder et Vidnesbyrd om en med Indsigt og Omhu gennemført utrættelig Bestræbelse efter at hænde en korrekt Udførelse af de givne Bevillinger, og efter at lade Administrationen blive synlig igjennem en Undersøgelse af dens Regnskaber.

ad § 3. Renter og Kapitalkræd af
Statsaktiverne.

Statsrevisionen har bemærket, at Loven af 1ste April 1871 har fastsat Forrentningen af de Lønningsskræd, som Bestillingsmænd lade indestaa i Statskassen, til 5 pCt. aarlig, og at dette ikke er lig med $1\frac{1}{4}$ pCt. fjerdingaarvis. Da det nu i Statsregnskabet Pag. 30 og 31 ses, at Renten af disse Skræd er beregnet fjerdingaarvis, hvilket er byrdefuldere for Statskassen, end om Beregningen kun fandt Sted aarlig, har Statsrevisionen forlangt en Forklaring desangaaende. Ministeriet har svaret, at det ansaa det nødvendigt at fast-

holde de tidligere 4 aarlige Terminer for Tegning af Forsikringer og Indbetalinger til Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalten, og at det ikke havde havt nogen Betænkning ved at tilgodekrive Renten hyppigere end een Gang aarlig uagtet Lovens Udtryk om en Forrentning med 5 pCt. aarlig, og at endelig Udgiften for Statskassen kun høist ubetydelig eller slet ikke forøges derved. I Øvrigt mener Ministeriet, at dette Spørgsmaals Afgjørelse vil finde Sted ved Finantsloven for 1873—74 ved de Dplysninger, der herom ere meddelte i Anmærkningerne til § 16. Statsrevisionen fastholder derefter den Anskuelse, at den benyttede Fremgangsmaade er i Strid med Lovens Ord, at en af Ministeriet indstuds kalkulatorisk Renteberegning i Finantslovens Anmærkninger ikke afgjør Spørgsmaalet, og at Tabet for Statskassen i alt Fald med Tiden kan blive af Betydning.

Der grundes imidlertid ikke nogen Indstilling herpaa, og Udvalget skal om dette Spørgsmaal kun udtale, at ligesom det ikke kan tillægges det nogen praktisk Betydning, saaledes skjønner det heller ikke, at Lovens Bestemmelser om en Forrentning med 5 pCt. aarlig efter almindelig Sædvane og Sprogbrug udelukker en i Nærets Løb gjentagen Tilgodekrivning af Renten.

Bedkommende Statsrevisor har igjennem Forespørgsel til Ministeriet fremkaldt en kalkulatorisk Oversigt over Indtægten, Udgiften og Overskudet af hver af de 5 Strækninger af de jydsk-fynske Jernbaner, hvori disse i den Hensigt ere opløste. Denne Oversigt findes i Betænkningen Pag. 28. Ud samme Vel er der forlangt Dplysning om Udstrækningen af den paa de nævnte Baner tilstaaede Fribeholdning, og om der med Hensyn til samme er truffet Overenskomst med det sjællandske Jernbaneselskab. Ministeriet har svaret, at